

1. čítanie: Iz 55,1-3

Hlavnou myšlienkou dnešného starozákonného textu sú dobrá Novej zmluvy. Je to jeden z textov, nad ktorými Cirkev medituje počas slávnostných bohoslužieb Veľkonočnej vigílie na Bielu sobotu (Iz 55,1-11; piate čítanie). Teda je to významný mesiášsky text.

Prorok opisuje dobrá Novej zmluvy prostredníctvom vecí každodennej spotreby, spomína voda, chlieb, víno a mlieko. V chápaní Božieho ľudu mali tieto jedlá predobrazný mesiášsky význam. Spomínajú sa na mnohých miestach s mesiášskym významom u toho istého proroka Izaiáša. Vzhľadom na dnešné evanjelium o rozmnožení chleba sú v tomto texte kľúčové vety: „Počúvajte ma a budete jesť dobroty“ (55,2) a „uzavriem s vami večnú zmluvu“ (55,3). Slová tejto predpovede sú zároveň veľmi dojímavé. Použil ich Pán Ježiš v momente ustanovenia Novej zmluvy, keď pri Poslednej večeri povedal: Vezmite a jedzte... Krásne sú tiež slová: Uzavriem s vami večnú zmluvu, verný láske, ktorou som miloval Dávida (55,3). Tento verš nám odhaľuje úzky súvis medzi Novým a Starým zákonom. Obidve etapy dejín spásy sa odohrávali vo vzťahu Božej lásky k jeho ľudu.

2. čítanie: Rim 8,35.37-39

Vety v dnešnom 2. čítaní sú mimoriadne slávnostné. Apoštol Pavol ich napísal na záver veľkej témy, ktorú rozvíjal v Liste Rimanom v 7. a 8. kapitole. Išlo o Pavlov problém poznávania toho, čo je dobré a čo by mal robiť, ale namiesto toho Pavol o sebe hovoril, že robil opak (porov. Rim 7,14-25). Potom predstavil v postupnosti krokov pravdu o vykúpení a povzbudil svojich adresátov zmyšľať podľa Krista, vžiť sa do pozície Božích detí, žiť podľa Ducha, potom hovorí o celom stvorení, ktoré túži po objavení sa Božích synov. Napokon hovorí o Duchu, ktorý účinkuje v nás nevysloviteľnými vzdychmi, napokon oslavuje Boha, ktorý nás v svojej prozreteľnosti predpoznal-predurčil-povolal-ospravedlnil-oslávil. Túto tému zakončil veľkolepým hymnom na Božiu lásku, od ktorej nás neodlúči žiadne stvorenie. Takto si Pavol vyriešil v sebe a pre nás problém vnútornej rozpoltenosti medzi tým, čo poznávame a čo robíme.

Evanjelium: Mt 14,13-21

V Ježišovom verejnom účinkovaní mali zázraky veľmi dôležité miesto. Ježiš ich konal preto, že nimi chcel nadviazať na Starý zákon, texty ktorého predpovedali zázračné veci: uzdravenia, rozličné hmotné dobrá a vyslobodenie. Liturgické texty, ktoré čítame pri bohoslužbách nám túto skutočnosť pripomínajú, keď pekne kombinujú starozákonné predpovede s novozákonným naplnením. Druhým dôvodom Ježišových zázrakov je dôkaz jeho božstva pre tých očitých svedkov, ktorí mu uverili.

Zázrak, ktorý Ježiš urobil s chlebmi a rybami, má dve referenčné miesta: jednak voči Izaiášovmu textu z 55. kapitoly o počúvaní Božieho slova a o dobrotách, ktoré poskytne Boh a jednak voči novozákonnej obetnej hostine, ktorú voláme Eucharistia. Je ňou svätá omša. V Matúšovom opise sa vyskytujú viaceré detaily, ktoré nás na to upozorňujú. Tento Ježišov zázrak nás teda upozorňuje na stálu Božiu starostlivosť o ľudstvo a lásku Boha ku každému stvoreniu.

Všetci jedli a nasýtili sa... nás upozorňuje na univerzálne poslanie Ježiša Krista a jeho

Komentár k biblickým čítaniam - Osemnásta nedeľa v cezročnom období „A“

Evanjelia. Potvrďuje to aj detail o dvanástich košoch odrobín. V inom prípade (Mt 15,37) je reč o siedmich košoch symbolizujúcich určenie Evanjelia všetkým kmeňom Izraela a všetkým národom.

Mons. Anton Tyrol

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam - Osemnásta nedeľa v cezročnom období „A“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)